

Creix la pressió per al referèndum nacional: més de 500.000 vots

DAVID DATZIRA

La consulta sobiranista a Sabadell, la cinquena ciutat més poblada de Catalunya, va assolir una participació del 14,05%, amb un 92,4% de sí.

Dues propostes d'IP al Parlament i mig milió de catalans implicats en les consultes per a la independència han enviat la pilota al camp polític.

Des del primer gran experiment a Arenys de Munt, el 13 de setembre del 2009, amb manifestació d'ultradreta, desplegament policíac i assetjament mediàtic madrileny i d'alguns sectors de Catalunya, fins al 30 de maig passat, ja amb les aigües calmades i una certa indiferència de bona part de la classe política catalana, uns 510.000 catalans han passat per les urnes en les successives onades de consultes no vinculants per la independència de Catalunya. I el 94% hi han dipositat la papereta del sí. Des de petites viles fins a

grans ciutats com Sabadell, s'ha aconseguit motivar la població perquè expressi la seva opinió sobre els drets nacionals de Catalunya, en un moment de màxima tensió en les relacions Catalunya-Espanya, amb un Estatut embargat i un escanyament econòmic històric. Però el fet és que no ha estat fins aquests darrers mesos que els partits polítics s'han trobat encerclats per una societat civil que els reclama que es mullin sobre la possibilitat que el Parlament de Catalunya impulsi un referèndum d'àmbit nacional i amb caràcter vinculant.

El dia 30 de maig, la ciutat de Sabadell (Vallès Occidental), la cinquena en població de tot el Principat, va fer la seva consulta en solitari, vint dies abans d'una nova onada de referèndums que implicarà ciutats com Sant Boi de Llobregat, Cornellà de Llobregat —el feu de José Montilla— i Mataró, amb força població i amb una tradició de majories socialistes. Sabadell va registrar una participació del 14,05% respecte al padró de més de 16 anys, i un 17% sobre el cens electoral. En total, uns 25.000 vots, amb un sí rotund per part del 92,42% dels votants, mentre que el 5,63% va votar que no i un 1,95%, en blanc. Des del primer moment, els organitzadors de les consultes han remarcat la importància dels voluntaris —en aquest cas, han fregat el miler— i del vot anticipat. Doncs a Sabadell, per primera

vegada el vot anticipat ha superat l'emès a les urnes el 30 de maig. Per al cap de campanya de la consulta, Marc Monràs, aquesta dada "podria marcar una tendència amb vista a les següents onades de consultes". A la ciutat vallesana també hi ha hagut satisfacció per la participació dels col·lectius d'immigrants i dels menors de 18 anys: "S'ha considerat que els immigrants censats són de casa nostra perquè paguen impostos, igual com els ciutadans de més de setze anys que també poden votar, i ells han respost venint a votar", certifica Monràs.

Sabadell ha superat força la participació de Lleida (8,2%), i ha estat a tocar de la de Reus (14,9%), els dos municipis més grans que fins ara havien passat per les urnes sobiranistes. En canvi, Girona va situar-se en el 21,39%, i la comarca d'Osona va registrar una participació global que vorejà al 40%, la més alta de totes les consultes. Amb una mitjana global del 20,9% de participació, amb lleugera tendència a la baixa en arribar la consulta a les ciutats amb més de 30.000 habitants, les consultes enfilen el 20J –i més endavant la consulta de la ciutat de Barcelona– amb la certesa que el debat sobre la independència no és cap qüestió menor per a la societat catalana.

L'organització i els polítics. Des de la primera onada que es va obrir un debat sobre com organitzar les consultes i si calia reclamar la participació o direc-

El Parlament ha demanat un dictamen jurídic sobre les dues IP presentades per debatre un referèndum nacional vinculant

tament demanar el sí. El jurista Alfons López Tena, impulsor d'Osona Decideix i ara al capdavant de Mataró Decideix, veu clar que la baixa participació registrada en alguns municipis de la mateixa dimensió, petita, no es deu a "un problema d'enfocament de la consulta en ella mateixa, sinó de l'organització, de si hi ha prou voluntaris i si aquests fan la feina o només volen passar l'estona". En canvi, López Tena afegeix en el cas de les poblacions més grans, com Vic i Sabadell, el component de més població i la composició política del municipi.

En alguns municipis on s'han fet consultes, els consistoris hi han donat suport amb mocions, i en alguns altres no han reeixit. Però al marge d'aquest suport institucional més o menys explícit, Alfons López Tena creu que les mocions no han afectat l'estat d'opinió ni la participació de la població. Sí, en canvi, explica, "el grau d'implicació dels partits en la consulta. Potser voten que sí en un plenari i després no moure ni un dit per ajudar i, a més, posar bastons a les rodes; ja tenen la coartada que han votat que sí, i es dediquen a fer boicot".

Les IP també avancen. Al marge de les consultes no vinculants, la societat civil també es mou per aconseguir que s'organitzi un referèndum d'independència oficial a Catalunya. A principi de maig, el Parlament de Catalunya va rebre dues peticions en aquest sentit, una impulsada per tres militants de Catalunya Estat Lliure, Reagrupament i ERC, i una segona encapçalada pel jurista Alfons López Tena i el diputat d'ERC Uriel Bertran, amb 574 promotors més, en nom de la Coordinadora Nacional per la Consulta.

Els tràmits a seguir són llargs. De primer, els lletrats de la cambra han d'analitzar les qüestions tècniques per certificar si les iniciatives populars (IP) compleixen els requisits. Això permetria d'autoritzar els impulsors a recollir les 220.000 signatures que, un cop validades per la junta electoral central, donarien pas al debat parlamentari sobre la qüestió.

Amb tot, no hi ha cap termini fixat per a presentar el dictamen ni perquè els diputats prenguin cap decisió, però la proximitat dels comicis electorals fa pensar que la qüestió del referèndum nacional oficial es posarà damunt la taula aviat, sigui en el sentit que sigui. Els impulsors de la IP de la Coordinadora Nacional per la Consulta estan convençuts que la proposta anirà endavant perquè compleix tots els requisits legals, per bé que després les posicions polítiques a la cambra –si es recullen prou signatures per a obligar els parlamentaris a debatre-ho– poden donar via lliure o vetar l'impuls del referèndum. Els promotors de la iniciativa popular consideren que és previsible que CiU i ERC votin a favor d'una consulta –les dues formacions sumen majoria absoluta al Parlament, però mai no s'han posat d'acord en una iniciativa conjunta d'aquestes característiques–, mentre que ICV, si més no, s'hi abstindria. En canvi, cal donar per fet que el PSC i el PP s'hi oposarien.

PARLAMENT DE CATALUNYA

El Parlament de Catalunya podria haver de debatre l'organització d'un referèndum d'independència.

Gemma Aguilera